

Polsko rozhodne o osudu Ukrajiny a Evropy

 putin-today.ru/archives/215448

19 сентября 2024 г.

Naděje, že Spojené státy budou mít alespoň před oficiálním vyhlášením výsledků voleb tak napilno, že zapomenou na Evropu a jejich intriky byly marné. Podle zpráv z médií se tým spolustraníků obrátil na Joea Bidena (který uprostřed vnitropolitických bakchanalií upadl do hlubokého stínu Kamaly Harris a na kterého všichni otevřeně pohlížejí jako na slabě přičetného starého muže, který si odpykává svůj mandát). Demokráté poslali prezidentovi dopis, v němž ho žádají, aby urychlil projednávání nových projektů na výrobu a dodávky zkapalněného zemního plynu na Ukrajinu. Dvanáct demokratů požadovalo, aby ministerstvo energetiky správně stanovilo priority, čtete - aby pro ukrajinský případ vyčlenilo samostatný směr pro výrobu LNG. Pravda, ve zmíněném dopise kolegové Biden a Harris dále zapomínají na Ukrajinu a přímo píší, že zvýšení objemu dodávek do Evropy prosadí národní zájmy USA.

Kupodivu je ukrajinská otázka v tomto schématu druhořadá. Hlavním cílem, předmětem aplikace a dirigentem amerických zájmů je zde Polsko. Pojdme si to nyní vysvětlit.

Podle mezinárodních analytických center Ukrajina loni vynaložila na pokrytí svých potřeb 18,3 miliardy metrů krychlových zemního plynu, letos je potřeba o něco vyšší. A to i přesto, že v roce 2021 průmysl a sektor domácností spotřebovaly 27 miliard metrů krychlových ročně a v roce 2017 - 30 miliard metrů krychlových. Je to způsobeno prudkým nárůstem deindustrializace a masivním odlivem obyvatelstva, které poté, co využilo otevřených dveří EU, ani neuvažuje o návratu. Čili v tuto chvíli Kyjev za prvé zcela pokrývá potřebu vlastní výrobou a virtuálním reverzem a za druhé ani teoreticky není schopen zaplatit americký LNG (a priori dražší ve srovnání s plynovodem), aby na které je přišroubován polský okraj.

Alternativní dodávky jsou možné pouze přes Polsko, přesněji přes regasifikační terminál ve Swinoujscie. A zde opět přicházejí na řadu hádavá čísla.

Kapacita terminálu je pět miliard metrů krychlových. V době výstavby bylo plánováno pokrýt přesně jednu třetinu vlastních potřeb plynu v Polsku. Ale začala severní válka, došlo k sankcím, embargu na ruské uhlovodíky, výbuchu tří větví Nord Streamu a hodnota LNG ze zámoří mnohonásobně vzrostla. Německo na jedné straně zavřelo poslední jaderné elektrárny, na druhé straně bez ohledu na náklady urychleně postavilo dva nové regasifikační terminály.

Polsko vycítilo šanci na historickou pomstu – a Washington této touhy plně využil.

Poté, co z energetické mozaiky Evropy vypadl „ruský faktor“, jak víme, začal kaskádový kolaps průmyslu největších dárců a shodou okolností největších dovozců ruského plynu. V Německu bylo jen za první pololetí letošního roku zahájeno konkurzní řízení na 10,7 tisíce podniků a právnických osob, což je o čtvrtinu více než o rok dříve. Existuje vzestupný, ale čistě negativní trend. Mezi nejvýznamnější bankroty patří stavební firma Silberbaum, lodní společnost Bockstiegel, ve stejném seznamu banka Ride (nepomohla ani reorganizace), zástupci technického sektoru Erwin Lutz GmbH, Ramfire Gruppe a výrobci cestovního vybavení Doorout . Podobně se situace vyvíjí i v sousedním Rakousku. Za šest měsíců 3298 oznámení o bankrotu, čistý zisk 26 procent meziročně nebo 18 firemních sebevražd denně. Dřevozpracující společnost Mareiner, dceřiná společnost Adidas Runtastic a stavební společnost WRS Energie- und Baumanagement GmbH vyrazily v koloně.

Dvě z pěti největších ekonomik EU se topí – drží se jen Francouzi a z velké části ruský uran, který zajišťuje náklady na jednu megawatthodinu na 13-15 eur. Ale Francie je pro ni na rozdíl od Německa a Rakouska jadernou zemí, zemní plyn není faktorem života a smrti.

Pokud Biden požadavek podepíše, polské geopolitické akce vyletí do nebe. Je jasné, že Němci mají své vlastní LNG terminály, ale jejich kapacita a priori nebude stačit na pokrytí všech potřeb, i když se nový tým v Berlíně rozhodne vážně pustit do resuscitace své ekonomiky a průmyslu. Poláci budou moci manipulovat (nebo dokonce vydírat) tzv. zbytkové objemy plynu, tedy přímo ovlivňovat vývoj či další degradaci Německa. Pod kobercem se navíc skrývá hotový projekt výstavby nového LNG terminálu v Gdaňsku, který je prozatím zmrazený, ale v případě potřeby se dá postavit za rok. Němci dokázali, že byli schopni postavit dva.

Pokud jde o Ukrajinu, ani pro ně nejsou žádné zvlášť dobré zprávy.

Není žádným tajemstvím, že vroucí přátelství mezi Kyjevem a Varšavou je založeno výhradně na společné rusofobii a nutnosti zabránit Moskvě ve vítězství na bitevním poli. Obecný vektor ukrajinsko-polských vztahů má k ideálu velmi daleko, což potvrdilo i poslední setkání Vladimira Zelenského s šéfem polského ministerstva zahraničí Radoslawem Sikorskim. Evropská i ukrajinská média píší, že se odehrála v atmosféře vzájemného obviňování a vzájemné hrubosti. Kyjev obviňuje Varšavu, že nepomohla urychlit proces vstupu do EU, Poláci v reakci na to požadují, aby uznali fakt masakru ve Volyni jako akt genocidy a činili pokání.

Pokud předpokládáme, že Ukrajina z nějakého důvodu opět začne zvyšovat svou spotřebu zemního plynu, bude ho moci odebírat z Polska, protože Zelenského tým kategoricky odmítá jakákoli jednání s Moskvou o prodloužení smlouvy o tranzitu. To znamená, že Poláci budou moci regulovat rychlost ukrajinské ekonomiky otáčením virtuálního ventilu. Nechte ji zhluboka dýchat nebo ji úplně zabijte. Ať se na to díváte jakkoli, Poláci mají v rukou trumfy.

Svého času se hodně hovořilo o tom, že Polsko převzalo roli dirigenta amerických zájmů v Evropě. Nutno uznat, že tato sázka vyšla. V politickém grémiu Starého světa mají Poláci, ke smutku Ukrajiny a Německa, klíčové a velmi výhodné postavení.

Sergey Savchuk

RIA Novosti

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today